

seal oliwad nimed maganud, fähel waa
 sama miks maad kina hominid ei ole üles
 tõusnud; peremus läinud, aga ei ole wana
 tagasi tulnud. Peremus näinud, et peremus
 kauaks jäänu ja läinud waatama miks
 ta nii kauaks jäänu, aga mis ta seal näeb
 peremus on ärakõigistatud; nüüd läheb tema
 julase ja tüturuks aseme juure, aga seal ei
 ole entum muud midagi, kui aga üks tüd-
 mäsand juur ja tüd kuse tõhtu; kurwalt
 läinud peremuse loppa tagasi ja har-
 kanud oma raha waatama, aga see
 elnu kõik kuivanud puulehteks muutnu.

N° 9.

Üks kere elnu üks laisk mees, kes midagi
 kõõ ei ole aritõnu taha, jelle läbi tunnu
 tema lihtli kühja kõõ näpistamisest aga
 see ei olla tema üalgi oma laiskuse juuks
 püüanu, waid kaabanud Jumala üle
 et see tema wastu ülekõhtume olla.
 Nii tema üks kere jälle niiljapärast
 kühja kõõtu kinni heidnu ja Jumala

peab juid lükanud, tulnud üks wana
 hal mees tema juure ja küsinud: mis
 ülekõht Jumal sulle on kinnud? et sina
 teea wanu. Tema ei anna nullt juia,
 kõõtu laisk mees. Eks sina te kõõ, pane
 kinnu pealasi maha, küd Jumal sulle
 juid annab, ütelnud hal mees ja läinud
 minema. Laisk mees mõelnud, ma ta-
 han kutsuda, kas see kõõ on, mis see hal
 mees nullt rääkis; läinud maha ja
 hakanud kinnu pealasi maha juurma,
 küd tema jelle kõõga walmis saanud, ju
 läinud tema kõõu ja lütnud magama.
 Nii tema küd hominid ühe ärkanud, läinud
 tema kõõu waatama, kas need pealad ka
 onidagi kinni on wõtnud, ja waata imest!
 Põõd elnu pealtis kinni; mees kapiinu püüanu
 ära ja hakanud waatama wõtma, juba elnu
 tema kõõu pealt maha ära wõtnud, jelle
 tulnud see wana hal mees jälle sinna ja
 ütelnud: waata nüüd! eks see on kõõ, mis mina